

משפט: V מרחב וקטורי מממד סופי מעל שדה \mathbb{F} . $B = \{\vec{b}_1, \vec{b}_2, \dots, \vec{b}_n\}$ בסיס ל- V אם ורק אם לכל $\vec{w} \in V$ קיימת הצגה יחידה $\vec{w} = \alpha_1 \cdot \vec{b}_1 + \alpha_2 \cdot \vec{b}_2 + \dots + \alpha_n \cdot \vec{b}_n$, כאשר $\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_n \in \mathbb{F}$.

הגדרה: קואורדינטות לפי בסיס

V מרחב וקטורי מעל \mathbb{F} , $\vec{w} \in V$. קיימת הצגה יחידה מהצורה $\vec{w} = \alpha_1 \cdot \vec{b}_1 + \alpha_2 \cdot \vec{b}_2 + \dots + \alpha_n \cdot \vec{b}_n$ כאשר $B = \{\vec{b}_1, \vec{b}_2, \dots, \vec{b}_n\}$ בסיס של V . מתקיימת ההתאמה (העתקה) הבאה:

$$[\vec{w}]_B \leftrightarrow \begin{bmatrix} \alpha_1 \\ \alpha_2 \\ \vdots \\ \alpha_n \end{bmatrix}$$

תכונות עיקריות של קואורדינטות לפי בסיס:

עבור כל V מרחב וקטורי מעל שדה \mathbb{F} , $B = \{\vec{b}_1, \vec{b}_2, \dots, \vec{b}_n\}$ בסיס ל- V מתקיים:

1. ההתאמה בין וקטור לקואורדינטות הבסיס היא חד חד ערכית ועל.
2. לכל $\vec{u} \in V, \vec{w} \in V$ מתקיים $[\vec{u} + \vec{w}]_B = [\vec{u}]_B + [\vec{w}]_B$.
3. לכל $\alpha \in \mathbb{F}, \vec{w} \in V$ מתקיים $[\alpha \cdot \vec{w}]_B = \alpha \cdot [\vec{w}]_B$.

הגדרה מטריצת מעבר מבסיס B לבסיס C:

V מרחב וקטורי מממד סופי מעל שדה \mathbb{F} , $B = (\vec{b}_1, \vec{b}_2, \dots, \vec{b}_n)$, $C = (\vec{c}_1, \vec{c}_2, \dots, \vec{c}_n)$ שני בסיסים של V . נסמן:

$$[I]_C^B = \left[[\vec{b}_1]_C \mid [\vec{b}_2]_C \mid \dots \mid [\vec{b}_n]_C \right]$$

$[I]_C^B$ – זו מטריצה $n \times n$. העמודה מספר j של $[I]_C^B$, היא עמודת קואורדינטות של \vec{b}_j לפי בסיס C .
תכונה עיקרית: לכל $\vec{w} \in V$

$$[I]_C^B \cdot [\vec{w}]_B = [\vec{w}]_C$$

תכונות:

עבור כל V מרחב וקטורי מממד סופי מעל שדה \mathbb{F} , $B = (\vec{b}_1, \vec{b}_2, \dots, \vec{b}_n)$, $C = (\vec{c}_1, \vec{c}_2, \dots, \vec{c}_n)$ שני בסיסים של V מתקיים:

1. המטריצה $[I]_C^B$, היא הפיכה.
2. $[I]_B^C = ([I]_C^B)^{-1}$.
3. אם D הוא גם בסיס של V אז מתקיים: $[I]_D^B = [I]_D^C \cdot [I]_C^B$.

הגדרה העתקה ליניארית:

יהיו V, W מרחבים וקטוריים מעל שדה \mathbb{F} העתקה $T: V \rightarrow W$ נקראת ליניארית אם:

1. לכל $\vec{u} \in V, \vec{v} \in V$ מתקיים: $T(\vec{u} + \vec{v}) = T(\vec{u}) + T(\vec{v})$ (אדיטיביות)
2. לכל $\vec{u} \in V, \alpha \in \mathbb{F}$ מתקיים: $T(\alpha \cdot \vec{v}) = \alpha \cdot T(\vec{v})$ (קומוטטיביות)

תכונות מיידידות:

1. יהיו V, W מרחבים וקטוריים מעל שדה \mathbb{F} . תהי $T: V \rightarrow W$ העתקה המקיימת את התכונה הבאה:

$$T(\vec{0}_V) = (\vec{0}_W) \text{ אזי } T(\vec{u} + \vec{v}) = T(\vec{u}) + T(\vec{v}) \text{ לכל } \vec{u} \in V, \vec{v} \in V$$

2. V, M מרחבים וקטוריים מעל שדה \mathbb{F} . $T: V \rightarrow W$. היא העתקה ליניארית אם ורק אם

$$T(\vec{u} + \alpha \vec{v}) = T(\vec{u}) + \alpha T(\vec{v}) \text{ מתקיים } \vec{u}, \vec{v} \in V, \alpha \in \mathbb{F}$$

מסקנה: אם $T: V \rightarrow W$ העתקה ליניארית אז $T(\vec{0}) = \vec{0}$

משפט: יהי U, W מרחבים וקטורים מעל שדה \mathbb{Q} , $T: V \rightarrow W$ העתקה, אם לכל $\vec{u}, \vec{v} \in U$ מתקיים:
 $T(\vec{u} + \vec{v}) = T(\vec{u}) + T(\vec{v})$ אזי T העתקה ליניארית.

משפט: אם $f: V \rightarrow W$, $f(\vec{0}) = \vec{w} \neq \vec{0}$, אז f איננה העתקה ליניארית. תנאי זה הכרחי להעתקה ליניארית אך לא מספיק.
הפוך לא נכון.

הגדרה אופרטור לינארי: יהי V מרחב וקטורי מעל שדה \mathbb{F} , אופרטור לינארי מוגדר כהעתקה ליניארית
 $T: V \rightarrow V$.

גרעין ותמונה של העתקה ליניארית

הגדרה גרעין:
 V, W מרחבים וקטורים מעל שדה \mathbb{F} . $T: V \rightarrow W$ העתקה ליניארית, הגרעין של T מוגדר באופן הבא:
 $\ker T = \{\vec{u} \in V \mid T(\vec{u}) = \vec{0}\}$

הגדרה תמונה: V, W מרחבים וקטורים מעל שדה \mathbb{F} . $T: V \rightarrow W$ העתקה ליניארית, התמונה של T מוגדר באופן הבא:
 $\text{Im} T = \{\vec{w} \in W \mid \exists \vec{u} \in V: T(\vec{u}) = \vec{w}\}$

טענה: $\ker T$ מהווה תת-מרחב ב- V .

טענה: $\text{Im} T$ מהווה תת-מרחב ב- W .

הגדרה: עבור ההעתקה הליניארית $f: A \rightarrow B$, f היא על אם:
 $\text{Im}(f) = B$

הגדרה: עבור ההעתקה הליניארית $f: A \rightarrow B$, f היא העתקה חד חד ערכית אם:
 $a_1 \neq a_2 \rightarrow f(a_1) \neq f(a_2)$

ניתן גם להגדיר באופן הבא:

הגדרה: עבור ההעתקה הליניארית $f: A \rightarrow B$, f היא העתקה חד חד ערכית אם:
 $f(a_1) = f(a_2) \rightarrow a_1 = a_2$

טענה: V, W מרחבים וקטוריים מעל שדה \mathbb{F} , $T: V \rightarrow W$ ליניארית. T חח"ע אם ורק אם $\ker T = \{\vec{0}\}$.

טענה: V, M מרחבים וקטורים מעל שדה \mathbb{F} , $T: V \rightarrow W$ ליניארית.
אם:

$$V = \text{span}(\vec{v}_1, \vec{v}_2, \dots, \vec{v}_n)$$

אז:

$$\text{Im} T = \text{span}(T(\vec{v}_1), T(\vec{v}_2), \dots, T(\vec{v}_n))$$

טענה: V, M מרחבים וקטורים מעל שדה \mathbb{F} , $T: V \rightarrow W$ ליניארית. אם $T(\vec{v}_1), T(\vec{v}_2), \dots, T(\vec{v}_n)$ בלתי תלויים ליניארית ב- W , אז $\vec{v}_1, \vec{v}_2, \dots, \vec{v}_n$ בלתי תלויים ליניארית ב- V .

טענה: V, M מרחבים וקטורים מעל שדה \mathbb{F} , $T: V \rightarrow W$ ליניארית. אם $T(\vec{v}_1), T(\vec{v}_2), \dots, T(\vec{v}_n)$ בלתי תלויים ליניארית ב- W , אז $\vec{v}_1, \vec{v}_2, \dots, \vec{v}_n$ בלתי תלויים ליניארית ב- V .

משפט הממדים:

משפט המימדים: V, W מרחבים וקטוריים מימדי סופי מעל שדה \mathbb{F} , $T: V \rightarrow W$ העתקה ליניארית אזי:

$$\dim(\ker T) + \dim(\text{Im} T) = \dim V$$

טענה (אחת מהמסקנות החשובות של משפט המימדים): V, W מרחבים וקטוריים מעל שדה \mathbb{F} , (סופי) $\dim V + \dim W = n$. $T: V \rightarrow W$ העתקה ליניארית אזי: T חח"ע אם ורק אם T "על".

טענה: $T: V \rightarrow W$ העתקה ליניארית, V מימד סופי. T חח"ע אם ורק אם T "על" אם ורק אם V לא מימד סופי, הטענה לא נכונה.

$$V = \{(a_1, a_2, \dots) | a_i \in \mathbb{R}\}$$

טענה: V, W מרחבים וקטוריים מעל שדה \mathbb{F} , V מימד סופי, $\dim V < \dim W$, $T: V \rightarrow W$ העתקה ליניארית. אזי T לא "על".

טענה: V, W מרחבים וקטוריים מעל שדה \mathbb{F} , W מימד סופי, $\dim V > \dim W$, $T: V \rightarrow W$ העתקה ליניארית. אזי T לא חח"ע.

טענה: V, W מרחבים וקטוריים מעל שדה \mathbb{F} , $B = \{\vec{b}_1, \vec{b}_2, \dots, \vec{b}_n\}$ בסיס ל- V , $\vec{w}_1, \vec{w}_2, \dots, \vec{w}_n \in W$, אזי קיימת העתקה ליניארית יחידה $T: V \rightarrow W$ כך ש: $T(\vec{b}_i) = \vec{w}_i$ לכל $1 \leq i \leq n$.

פעולות על העתקות ליניאריות:

V, W מרחבים וקטוריים מעל השדה \mathbb{F} . $T, S: V \rightarrow W$ העתקות ליניאריות.

הגדרת סכום של $T + S$: לכל $\vec{u} \in V$

$$T + S: V \rightarrow W$$

$$(T + S)(\vec{u}) = T(\vec{u}) + S(\vec{u})$$

הגדרת כפל בסקלר: לכל $\alpha \in \mathbb{F}$

$$\alpha \cdot (T + S): V \rightarrow W$$

$$(\alpha(T + S))(\vec{u}) = \alpha \cdot (T + S)(\vec{u})$$

טענה: $T + S$ היא העתקה ליניארית.

טענה: $\alpha \cdot T$ היא העתקה ליניארית.

הגדרה: קבוצת כל העתקות הליניאריות מ- V ל- W מסומנות בדרך כלל $\text{Hom}_{\mathbb{F}}(V, W)$ או $\mathcal{L}_{\mathbb{F}}(V, W)$.

טענה: $\text{Hom}_{\mathbb{F}}(V, W)$ מרחב וקטורי מעל שדה \mathbb{F} , ביחס לפעולות חיבור וכפל בסקלר שהגדרנו.

הרכבת העתקות ליניאריות:

הגדרה: U, V, W מרחבים וקטוריים מעל שדה \mathbb{F}

$$U \xrightarrow{T} V \xrightarrow{S} W \quad \begin{pmatrix} T: U \rightarrow V \\ S: V \rightarrow W \\ \text{ליניאריות} \end{pmatrix}$$

$$S \cdot T(\vec{u}) = S(T(\vec{u}))$$

$$S \cdot T: U \rightarrow W$$

טענה: ההרכבה $S \cdot T$ היא הרכבה ליניארית עבור S, T העתקה ליניארית.

מטריצה מייצגת של העתקה ליניארית:

הגדרה: תהא U, W מרחבים וקטוריים מעל שדה \mathbb{F} . $B = \{\vec{b}_1, \vec{b}_2, \dots, \vec{b}_n\}$ בסיס ל- V , $C = \{\vec{c}_1, \vec{c}_2, \dots, \vec{c}_k\}$ בסיס ל- W . $T: V \rightarrow W$ העתקה ליניארית.

$$[T]_C^B = \left[[T(\vec{b}_1)]_C \mid [T(\vec{b}_2)]_C \mid \dots \mid [T(\vec{b}_n)]_C \right]$$

$$[T]_C^B \cdot [\vec{u}]_B = [T(\vec{u})]_C$$

$[T]_C^B$ נקראת **מטריצה מייצגת** של העתקה T בסיסים C, B .

העמודה מספר j של $[T]_C^B$ היא עמודת קואורדינטות שך $T(\vec{b}_j)$ לפי בסיס C .

$[T]_C^B$ היא מטריצה היא מטריצה $k \times n$ כאשר:

$$\dim(V) = n$$

$$\dim(W) = k$$

תכונה עיקרית: לכל $\vec{v} \in V$ מתקיים: $[T]_C^B \cdot [\vec{v}]_B = [T(\vec{v})]_C$

הקשר בין תכונה עיקרית לבין מטריצת מעבר בין בסיסים: יהי $I: V \rightarrow V$ העתקה הזהות המוגדרת כך: לכל

$\vec{v} \in V$ מתקיים $I(\vec{v}) = \vec{v}$. כאשר $B = \{\vec{b}_1, \vec{b}_2, \dots, \vec{b}_n\}$, $C = \{\vec{c}_1, \vec{c}_2, \dots, \vec{c}_n\}$ בסיסים ל- V . אזי מתקיים:

$$[I]_C^B \cdot [\vec{v}]_B = [\vec{v}]_C$$

הרחבה: יהי U_1, U_2, \dots, U_m וגם $T_1: U_1 \rightarrow U_2, T_2: U_2 \rightarrow U_3, \dots, T_{m-1}: U_{m-1} \rightarrow U_m$ העתקות ליניאריות כאשר B_i בסיס ל- U_i .

$$[T_1 \circ T_2 \circ \dots \circ T_n]_{U_1}^{U_m} = [T_1]_{U_1}^{U_2} \cdot [T_2]_{U_2}^{U_3} \cdot \dots \cdot [T_{m-1}]_{U_{m-1}}^{U_m}$$

נוסחה: יהי $B = \{\vec{b}_1, \vec{b}_2, \dots, \vec{b}_n\}$ בסיס ב- \mathbb{F}^n , $C = \{\vec{c}_1, \vec{c}_2, \dots, \vec{c}_k\}$ בסיס ב- \mathbb{F}^k . E_n בסיס סטנדרטי ב- \mathbb{F}^n , E_k בסיס סטנדרטי ב- \mathbb{F}^k . אם T מפורשת אזי:

$$[T]_C^B = [I]_C^{E_k} \cdot [T]_{E_k}^{E_n} \cdot [T]_{E_n}^B$$

זוהי למעשה דרך קלה למציאת $[T]_C^B$, אם $[T]_C^B$ נתונה ונרצה למצוא את הייצוג בבסיסים הסטנדרטים אז:

$$[T]_{E_k}^{E_n} = [I]_{E_k}^C \cdot [T]_C^B \cdot [I]_B^{E_n}$$

תכונות נוספות של $[T]_C^B$:

1. חיבור: $S: V \rightarrow W, T: V \rightarrow W$ העתקות ליניאריות: $[T + S]_C^B = [S]_C^B + [T]_C^B$

2. כפל בסקלר: לכל $\alpha \in \mathbb{F}$, $T: V \rightarrow W$ מתקיים: $[\alpha \cdot T]_C^B = [\alpha \cdot T]_C^B$

3. W מרחבים וקטורים מעל שדה \mathbb{F}

$$U \xrightarrow{T} V \xrightarrow{S} W \quad \begin{pmatrix} T: U \rightarrow W \\ S: V \rightarrow W \\ \text{ליניאריות} \end{pmatrix}$$

יהי B בסיס ל- U , C בסיס ל- V , D בסיס ל- W .

$$[T \cdot S]_D^B = [T]_D^C \cdot [S]_C^B$$

מסקנה 1:

יהי העתקה ליניארית:

$$T: V_B \rightarrow W_{C,D}$$

כאשר B בסיס ל- V, D, C בסיסים שונים של W .

$$[T]_C^B = [I]_C^D \cdot [T]_D^B$$

מסקנה 2:

יהי העתקה ליניארית:

$$T: V_B \rightarrow W_{C,D}$$

כאשר B, H בסיס ל- V, D, C בסיסים שונים של W .

$$[T]_C^B = [I]_C^D \cdot [T]_D^H \cdot [I]_H^B$$

$$I_W \cdot T \cdot I_V = T$$

$$V \xrightarrow{I_V} V \xrightarrow{T} W \xrightarrow{I_W} W$$

הגדרה, אופרטור: יהיה מרחב וקטורי V , וגם $B = \{\vec{b}_1, \vec{b}_2, \dots, \vec{b}_n\}$ בסיס ל- V , $[T]_B^B = \left[[T(\vec{b}_1)]_B \mid [T(\vec{b}_2)]_B \mid \dots \right]$, לעיטים מסומן $[T]_B$.

דמיון מטריצות:

הגדרה: אומרים שמטריצה $A \in M_{n \times n}(\mathbb{F})$ דומה למטריצה $B \in M_{n \times n}(\mathbb{F})$ אם קיימת מטריצה הפיכה $C \in M_{n \times n}(\mathbb{F})$ כך ש: $A = C \cdot B \cdot C^{-1}$

תכונה 1: יחס הדמיון הוא יחס שקילות (רפלקסיבי, סימטרי, טרנזיטיבי).

תכונה 2: אם A ו- B מטריצות דומות, אז $\det(A) = \det(B)$.

הגדרה: V מרחב וקטורי מעל שדה \mathbb{F} , $\dim V$ סופי, $T: V \rightarrow V$ ליניארית, B, C שני בסיסים של V .

$$B = \{\vec{b}_1, \vec{b}_2, \dots, \vec{b}_n\}$$

$$C = \{\vec{c}_1, \vec{c}_2, \dots, \vec{c}_n\}$$

מתקיים:

$$[T]_B^B = [I]_B^C \cdot [T]_C^C \cdot [I]_C^B$$

$$[T]_B^B = [I]_B^C \cdot [T]_C^C \cdot ([I]_B^C)^{-1}$$

הגדרה (העתקה הפיכה): $T: V \rightarrow W$ הפיכה אם קיימת העתקה $S: W \rightarrow V$, כך ש: $T \circ S = I_W, S \circ T = I_V$. כלומר $S = T^{-1}$.

הגדרה (העתקה הפיכה): T הפיכה אם קיימת העתקה $S: W \rightarrow V$ כך ש:

$$T \circ S = I, S \circ T = I$$

כלומר:

$$S(T(x)) = x : \forall x \in V$$

נסמן:

$$S = T^{-1}$$

טענה: יהי V, W מרחבים וקטורים מעל שדה \mathbb{F} , ו- T העתקה ליניארית, $T: V \rightarrow W$. וקיימת עבודה העתקה הפיכה S אזי גם S הינה העתקה ליניארית.

טענה: T הפיכה אם ורק אם היא חח"ע ועל.

טענה: יהי V, W מרחבים וקטורים מעל שדה \mathbb{F} , ו- $T: V \rightarrow W$ העתקה ליניארית, יהי $B = \{\vec{b}_1, \vec{b}_2, \dots, \vec{b}_n\}$ בסיס ל- V , וגם $C = \{\vec{w}_1, \vec{w}_2, \dots, \vec{w}_k\}$ בסיס ל- W . אם T הפיכה, אז המטריצה $[T]_C^B$ הפיכה.

$$([T]_C^B)^{-1} = [T^{-1}]_B^C$$

איזומורפיזם של מרחבים וקטורים:

הגדרה: מרחבים וקטורים V, W מעל שדה \mathbb{F} , נקראים איזומורפיים אם קיימת העתקה $T: V \rightarrow W$ כך שהיא ליניארית, העתקה T זאת חח"ע ועל נקרת איזומורפיזם.

טענה: יהי V, W מרחבים וקטורים מממד סופי מעל שדה \mathbb{F} , $T: V \rightarrow W$ העתקה ליניארית חח"ע ועל.
 $B = \{\vec{b}_1, \vec{b}_2, \dots, \vec{b}_n\}$ בסיס ל- V אם ורק אם $(T(\vec{b}_1), \dots, T(\vec{b}_n))$ בסיס ל- W .

טענה: יהי U מרחב וקטורי מעל שדה \mathbb{F} , $\dim U = n$ איזומורפי ל- \mathbb{F}^n .

טענה: יהי V, W מרחבים וקטורים מממד סופי מעל שדה \mathbb{F} , V, W איזומורפיים אם ורק אם $\dim V = \dim W$.

טענה: יהי T העתקה ליניארית, איזומורפית. T הינה יחס שקילות.

טענה: יהי U, V, W מרחבים וקטורים מעל שדה \mathbb{F} ,
 $U \rightarrow V \rightarrow W$
 $T: V \rightarrow W$ העתקה ליניארית איזומורפית, $S: U \rightarrow W$ העתקה ליניארית ואיזומורפית, אזי גם ההעתקה הליניארית $T \circ S: U \rightarrow W$ היא איזומורפית.

הגדרה (מרחב של עיניים סדורות): מרחב של עיניים סדורות מוגדר באופן הבא:

$$\mathbb{F}^n = \{(\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_n) \mid \alpha_i \in \mathbb{F}\}$$

או

$$\mathbb{F}_{col}^n = \left\{ \begin{bmatrix} \alpha_1 \\ \alpha_2 \\ \vdots \\ \alpha_n \end{bmatrix} \mid \alpha_i \in \mathbb{F} \right\}$$

טענה: יהי V מרחב וקטורי מעל שדה \mathbb{F} , $\dim V = n$. אזי V איזומורפי ל- \mathbb{F}^n .
 אם U, V מרחב וקטורי מעל שדה \mathbb{F} $\dim U = \dim V = n < +\infty$ (מממד סופי) אזי U, V איזומורפיים.

טענה: V, W מרחבים וקטורים מממד סופי, מעל שדה \mathbb{F} . $\dim W = k > 0, \dim V = n > 0$. אזי המרחבים $Hom_{\mathbb{F}}(V, W)$ ו- $M_{k \times n}(\mathbb{F})$ איזומורפיים.

ערכיים עצמיים ווקטורים עצמיים:

הגדרה (ערך עצמי): תהי $A \in M_{n \times n}[\mathbb{F}]$ מטריצה. סקלר $\lambda \in \mathbb{F}$ נקרא ערך עצמי של A , אם קיים וקטור עמודה $\vec{v} \in \mathbb{F}_{col}^n$ שונה מווקטור ה-0, כך ש: $A \cdot \vec{v} = \lambda \cdot \vec{v}$. במקרה זה \vec{v} נקרא וקטור עצמי של A השייך לערך עצמי λ .

הגדרה (וקטור עצמי): $\vec{v} \neq \vec{0}$ נקרא וקטור עצמי של A אם הווקטורים $\vec{v}, A \cdot \vec{v}$ תלויים ליניארית.

מציאת ערכים ווקטורים של עצמיים של מטריצה נתונה:

משפט: $A \in M_{n \times n}[\mathbb{F}]$ מטריצה, יהי $\lambda \in \mathbb{F}$ הוא ערך עצמי של A אם ורק אם $\det(A - \lambda \cdot I) = 0$.

הערה: 0 הוא ערך עצמי של A אם ורק אם $\det(A) = 0$.
ז"א A בלתי הפיכה.
0 אינו ערך עצמי של A אם ורק אם A הפיכה.

משפט: וקטורים עצמיים השייכים לערך עצמי λ הם פתרונות לא טריוויאליים של המערכת:

$$(A - \lambda \cdot I) \cdot \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ \vdots \\ x_n \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ \vdots \\ 0 \end{bmatrix}$$

טענה: אם $A \in M_{n \times n}[\mathbb{R}]$ ו- $\lambda \in \mathbb{C}$ הוא שערך עצמי של A , אז גם $\bar{\lambda}$ הוא ערך עצמי של A .

תכונות של ערכים עצמיים ווקטורים עצמיים:

טענה (תכונה ראשונה): תהי $A \in M_{n \times n}[\mathbb{F}]$ מטריצה, \vec{v} הוא ערך עצמי של A השייך לערך עצמי λ . אזי \vec{v} הוא וקטור עצמי של מטריצה A^k השייך לערך עצמי λ^k לכל $k \in \mathbb{N}$.

טענה (תכונה שנייה): תהי $A \in M_{n \times n}[\mathbb{F}]$ מטריצה הפיכה, λ הוא ערך עצמי של A , \vec{v} הוא וקטור עצמי של A השייך לערך עצמי λ . אזי $\frac{1}{\lambda}$ הוא ערך עצמי של A^{-1} , \vec{v} הוא וקטור עצמי של A^{-1} השייך לערך עצמי של $\frac{1}{\lambda}$.

טענה (תכונה שלישית): $A \in M_{n \times n}[\mathbb{F}]$ מטריצה, $\lambda_1, \lambda_2, \dots, \lambda_k$ ערכים עצמיים של A , $\vec{v}_1, \vec{v}_2, \dots, \vec{v}_k$ וקטורים עצמיים של A השייכים לערך עצמי הנ"ל בהתאמה (ז"א $A \cdot \vec{v}_1 = \lambda_1 \cdot \vec{v}_1, A \cdot \vec{v}_2 = \lambda_2 \cdot \vec{v}_2, \dots, A \cdot \vec{v}_k = \lambda_k \cdot \vec{v}_k$) אם $\lambda_i \neq \lambda_j$ אזי $\vec{v}_1, \vec{v}_2, \dots, \vec{v}_k$ בלתי תלויים ליניארית.

טענה: אם A, B מטריצות דומות¹, אז $\det(A - \lambda \cdot I) = \det(B - \lambda \cdot I)$.

לכסון מטריצה:

הגדרה: תהי $A \in M_{n \times n}[\mathbb{F}]$ מטריצה. אומרים ש- A ניתנת ללכסון (לְכִסֵּינָה) אם A דומה למטריצה אלכסונית² ממסוימת.

זאת אומרת קיימת מטריצה אלכסונית $D \in M_{n \times n}[\mathbb{F}]$, וקיימת מטריצה אלכסונית $P \in M_{n \times n}[\mathbb{F}]$. כך ש:
 $A = P \cdot D \cdot P^{-1}$

הגדרה: יהי $A \in M_{n \times n}[\mathbb{F}]$ מטריצה, $\lambda_1, \lambda_2, \dots, \lambda_k$ ערכים עצמיים של A , $\vec{v}_1, \vec{v}_2, \dots, \vec{v}_k$ וקטורים עצמיים של A השייכים לערך עצמי הנ"ל בהתאמה (ז"א $A \cdot \vec{v}_1 = \lambda_1 \cdot \vec{v}_1, A \cdot \vec{v}_2 = \lambda_2 \cdot \vec{v}_2, \dots, A \cdot \vec{v}_k = \lambda_k \cdot \vec{v}_k$). נגדיר:

$$P = [\vec{v}_1 | \vec{v}_2 | \dots | \vec{v}_n], D = \begin{bmatrix} \lambda_1 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & \lambda_2 & \dots & 0 \\ \vdots & \dots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & \dots & \lambda_n \end{bmatrix}$$

מתקיים השוויון:

$$A \cdot P = P \cdot D$$

משפט: תהי $A \in M_{n \times n}[\mathbb{F}]$ מטריצה. A ניתנת ללכסון, D מטריצה אלכסונית, P מטריצה הפיכה. אזי $A = P \cdot D \cdot P^{-1}$ אם ורק אם $D \cdot P^{-1} \cdot A \cdot P = D$.

¹ תזכורת: מטריצות A, B ריבועיות, $n \times n$, נקראות דומות אם $A = C \cdot B \cdot C^{-1}$ עבור מטריצה C מסדר $n \times n$ מסוימת הפיכה.

² תזכורת: מטריצה אלכסונית היא מטריצה של כל רכיבה שווים ל-0 מלבד האלכסון הראשי שלה, כלומר, במטריצה האלכסונית A כל $a_{ij} = 0$ לכל $i \neq j$.

משפט: מטריצה $A \in M_{n \times n}[\mathbb{F}]$, לכסינה אם ורק אם קיימים ל- A n וקטורים עצמיים בלתי תלויים ליניארית.

טענה: תהי $A \in M_{n \times n}[\mathbb{F}]$ מטריצה, $\lambda_1, \lambda_2, \dots, \lambda_n$ ערכים עצמיים של A לכל $i \neq j$ אזי A לכסינה.

ערכים עצמיים ווקטורים עצמיים של העתקה ליניארית.

הגדרה: יהי V מרחב וקטורי מעל שדה \mathbb{F} . תהי $T: V \rightarrow V$ העתקה ליניארית. $\lambda \in \mathbb{F}$ נקרא ערך עצמי של T אם קיים $\vec{v} \in V, \vec{v} \neq \vec{0}$, כך ש: $T(\vec{v}) = \lambda \cdot \vec{v}$. במקרה זה \vec{v} נקרא וקטור עצמי של T השייך לערך עצמי של λ .

הגדרה נוספת:

הגדרה: יהי V מרחב וקטורי מעל שדה \mathbb{F} . תהי $T: V \rightarrow V$ העתקה ליניארית. $\vec{v} \neq \vec{0} \in V$ נקרא וקטור עצמי של T , אם $T(\vec{v}) = \lambda \vec{v}$, $\lambda \in \mathbb{F}$.

משפט: העתקה T ניתנת ללכסון כאשר קיים ל- V , בסיס המורכב מווקטורים עצמיים של T .

הפולינום האופייני (characteristic polynomial):

הגדרה: תהי A , מטריצה $n \times n$. וגם I מטריצת היחידה $n \times n$, הפולינום האופייני מוגדר באופן הבא:

$$\mathcal{X}_A(x) = \det(x \cdot I - A) = \det \begin{pmatrix} x - a_{11} & -a_{12} & \dots & -a_{1n} \\ -a_{21} & x - a_{22} & \dots & -a_{2n} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ -a_{n1} & -a_{n2} & \dots & x - a_{nn} \end{pmatrix}$$

הגדרה: ריבוי (ריבוב) של השורש של הפולינום בהנחה ש: $a_i \neq a_j$. הריבוי של a_j הוא k_j .

משפט ביג'ו: אם $p(\alpha) = 0$ אז $p(x) = (x - \alpha) \cdot q(x)$.

הגדרה ריבוי אלגברי: יהי A מטריצה $n \times n$ מעל \mathbb{C} , $\mathcal{X}_A(x) = \det(x \cdot I - A)$. הריבוי האלגברי של הערך העצמי של λ (של A). הוא הריבוי של λ כשורש של $\mathcal{X}_A(x)$.

מסקנה: מכפלת הערכים העצמיים בהתחשב בריבויים האלגבריים שלהם היא:

$$(-1)^n \det(A) = (-1)^{\sum_{i=1}^m k_i} (\lambda_1)^{k_1} \cdot (\lambda_2)^{k_2} \cdot (\lambda_3)^{k_3} \cdot \dots \cdot (\lambda_m)^{k_m}$$

מסקנה: עקבה של המטריצה:

$$\text{Trace}(A) = k_1 \cdot \lambda_1 + k_2 \cdot \lambda_2 + \dots + k_m \cdot \lambda_m$$

משפט: אם A, B מטריצות דומות אז ל- $\mathcal{X}_A(x) = \mathcal{X}_B(x)$.

מסקנה: יהי A, B מטריצות דומות. λ הוא ערך עצמי של A אם ורק אם λ הוא ערך עצמי של B .

הגדרה (הפולינום האופייני של העתקה T): יהי V מרחב וקטורי מימד סופי, מעל שדה \mathbb{F} . $T: V \rightarrow V$ העתקה

ליניארית. $B = \{\vec{b}_1, \vec{b}_2, \dots, \vec{b}_n\}$ בסיס ל- V . הפולינום האופייני של העתקה T :

$$\mathcal{X}_T(x) = \det(x \cdot I - [T]_B^B)$$

הגדרה מרחב עצמי: יהי V מרחב וקטורי מימד סופי, מעל שדה \mathbb{F} . $T: V \rightarrow V$ העתקה ליניארית. לכל λ , נגדיר:

$$V_\lambda = \{\vec{v} \in V | T(\vec{v}) = \lambda \vec{v}\}$$

משפט: אם λ , הוא לא ערך עצמי של T , אז $V_\lambda = \{\vec{0}\}$

משפט: אם λ הוא ערך עצמי של T , V_λ היא קבוצת כל הווקטורים העצמיים השייכים לערך עצמי λ , וגם $\vec{0}$.

משפט: V_λ , מהווה תת מרחב ב- V .

הגדרה הריבוי הגאומטרי של ערך עצמי: יהי V מרחב וקטורי, מימד סופי, מעל שדה \mathbb{F} , $T: V \rightarrow V$ העתקה ליניארית. אם λ , הוא ערך עצמי של T , המספר $\dim V_\lambda$ נקרא "הריבוי הגאומטרי" של λ .

טענה: יהי V מרחב וקטורי, מימד סופי, מעל שדה \mathbb{F} , $T: V \rightarrow V$ העתקה ליניארית, $\lambda \neq \mu$. אז $V_\lambda \cap V_\mu = \{\vec{0}\}$.

הגדרה: יהי V מרחב וקטורי, מימד סופי, מעל שדה \mathbb{F} , $T: V \rightarrow V$ העתקה ליניארית, λ ערך עצמי של העתקה ליניארית T .

$a(\lambda)$ – יסמן את הריבוי האלגברי של λ .

$g(\lambda)$ – יסמן את הריבוי הגאומטרי של λ .

הערה: $a(\lambda), g(\lambda) \in \mathbb{N}$

טענה: יהי V מרחב וקטורי, מימד סופי, מעל שדה \mathbb{F} , $T: V \rightarrow V$ העתקה ליניארית, λ ערך עצמי של העתקה ליניארית T . מתקיים:

$$1 \leq g(\lambda) \leq a(\lambda)$$

משפט: יהי V מרחב וקטורי מימד סופי מעל שדה \mathbb{C} , $T: V \rightarrow V$ העתקה ליניארית אזי T לכסינה (זאת אומרת קיים בסיס ל- V המורכב מהווקטורים עצמיים של T). אם ורק אם עבור כל ערך עצמי λ של T מתקיים:

$$g(\lambda) = a(\lambda)$$

צורה קנונית של ג'ורדן:

הגדרה צורה קנונית של ג'ורדן: יהי A מטריצה $n \times n$ מעל \mathbb{C} .

$$J = \begin{bmatrix} [B_1] & & 0 \\ & [B_2] & \\ 0 & & \ddots \\ & & & [B_k] \end{bmatrix}$$

$$B_i = \begin{bmatrix} \lambda & 1 & 0 & \dots & 0 & 0 \\ 0 & \lambda & 1 & \dots & 0 & 0 \\ 0 & 0 & \lambda & 1 & 0 & 0 \\ \vdots & \dots & \dots & \ddots & \dots & \vdots \\ 0 & 0 & 0 & 0 & \lambda & 1 \\ 0 & 0 & 0 & \dots & 0 & \lambda \end{bmatrix}$$

כל מטריצה A דומה ל- J מסויימת. כלומר $A = P \cdot J \cdot P^{-1}$.

משפט: המטריצות A ו- B דומות אם ורק אם יש להן אותה צורת ג'ורדן.

משט קיילי-המילטון:

משפט: יהי A מטריצה $n \times n$, $f_A(x)$ הפולינום האופייני של A . אז $\chi_A(A) = 0$.

טענת עזר א': יהי מטריצה $C \in M_{k \times m}[\mathbb{F}]$, אם עבור כל $\vec{v} \in \mathbb{F}_{\text{col}}^n$ מתקיים $C \cdot \vec{v} = \vec{0}$ אז $C = 0_{k \times m}$.

טענת עזר ב': תהי $X \in M_{k \times k}[\mathbb{F}]$, $Y \in M_{m \times m}[\mathbb{F}]$, $Z \in M_{k \times m}[\mathbb{F}]$ אז:

$$\det \left(\left[\begin{array}{c|c} X & Z \\ \hline 0_{m \times k} & Y \end{array} \right]_{(k+m) \times (k+m)} \right) = \det(X) \cdot \det(Y)$$

טענת עזר ג':

$$\det \begin{pmatrix} x & 0 & 0 & \dots & 0 & -\alpha_0 \\ -1 & x & 0 & \dots & 0 & -\alpha_1 \\ 0 & -1 & x & \dots & 0 & -\alpha_2 \\ 0 & 0 & -1 & \dots & 0 & -\alpha_3 \\ \vdots & \vdots & \vdots & \ddots & \vdots & \vdots \\ 0 & 0 & 0 & \dots & x & -\alpha_{k-1} \\ 0 & 0 & 0 & \dots & -1 & x - \alpha_k \end{pmatrix} = x^k - \alpha_{k-1} \cdot x^{k-1} - \alpha_{k-2} \cdot x^{k-2} - \dots - \alpha_1 \cdot x - \alpha_0$$

מרחב מכפלה פנימית.

מרחב וקטורי שיש בו מכפלה פנימית

הגדרה מרחב מכפלה פנימית: יהי V מרחב וקטורי מעל שדה \mathbb{F} , כאשר \mathbb{F} הוא \mathbb{R} או \mathbb{C} .

ה פונקציה $\langle \vec{v}_1, \vec{v}_2 \rangle : V \times V \rightarrow \mathbb{F}$ נקראת "מכפלה פנימית" (או מכפלה סקלרית) אם מתקיימות התכונות הבאות:

$$1. \langle \vec{u} + \vec{v}, \vec{w} \rangle = \langle \vec{u}, \vec{w} \rangle + \langle \vec{v}, \vec{w} \rangle \forall \vec{u}, \vec{v}, \vec{w} \in V$$

$$2. \langle \alpha \vec{v}, \vec{w} \rangle = \alpha \cdot \langle \vec{v}, \vec{w} \rangle \forall \vec{w}, \vec{v} \in V \wedge \alpha \in \mathbb{F}$$

$$3. \langle \vec{v}, \vec{w} \rangle = \overline{\langle \vec{v}, \vec{w} \rangle} \forall \vec{w}, \vec{v} \in V$$

$$4. \langle \vec{v}, \vec{v} \rangle \geq 0 \forall \vec{v} \in V. \langle \vec{u}, \vec{u} \rangle = 0 \iff \vec{u} = \vec{0} \text{ אם ורק אם } \vec{u} = \vec{0}$$

תכונות מידיות:

$$1. \langle \vec{u}, \vec{v} + \vec{w} \rangle = \langle \vec{u}, \vec{v} \rangle + \langle \vec{u}, \vec{w} \rangle \forall \vec{u}, \vec{v}, \vec{w} \in V$$

$$2. \langle \vec{v}, \alpha \cdot \vec{w} \rangle = \bar{\alpha} \cdot \langle \vec{v}, \vec{w} \rangle \forall \vec{w}, \vec{v} \in V \wedge \alpha \in \mathbb{F}$$

$$3. \langle \vec{0}, \vec{u} \rangle = 0 \forall \vec{u} \in V$$

נורמה:

הגדרה נורמה: יהי V מרחב מכפלה פנימית. נורמה של $\vec{u} \in V$:

$$\|\vec{u}\| = \sqrt{\langle \vec{u}, \vec{u} \rangle}$$

תכונות מידיות:

$$1. \|\vec{u}\| \geq 0$$

$$2. \|\vec{u}\| = 0 \iff \vec{u} = \vec{0} \text{ אם ורק אם } \vec{u} = \vec{0}$$

$$3. \|\alpha \cdot \vec{v}\| = |\alpha| \cdot \|\vec{u}\| : \forall \alpha \in \mathbb{F} \wedge \vec{u} \in V$$

אי-שוויון קושי-שוורץ:

הגדרה: יהי V מרחב מכפלה פנימית \mathbb{C} . לכל $\vec{u}, \vec{v} \in V$, מתקיים: $|\langle \vec{u}, \vec{v} \rangle| \leq \|\vec{u}\| \cdot \|\vec{v}\|$.

זוויות בין וקטורים:

הגדרה זווית בין וקטורים: יהי V מרחב מכפלה וקטורי מעל שדה \mathbb{R} . אם $\vec{u} \neq \vec{0}, \vec{v} \neq \vec{0}$, הזווית בין \vec{u} ו- \vec{v} היא

$$\theta, 0 \leq \theta \leq \pi, \text{ כך ש: } \langle \vec{u}, \vec{v} \rangle = \|\vec{u}\| \cdot \|\vec{v}\| \cdot \cos \theta$$

$$\cos \theta = \frac{\langle \vec{u}, \vec{v} \rangle}{\|\vec{u}\| \cdot \|\vec{v}\|}$$

הגדרה אורתוגונליים: יהי V מרחב מכפלה וקטורי מעל שדה \mathbb{R} , $\vec{u}, \vec{v} \in V, \vec{u} \neq \vec{0}, \vec{v} \neq \vec{0}$ נקראים אורתוגונליים (נצבים),

מאונכים) אם $\langle \vec{u}, \vec{v} \rangle = 0$.

על פי ההגדרה הזאת $\vec{0}$ אורתוגונלי לכל וקטור ב- V .

משפט אי-שוויון המשולש: יהי V מרחב מכפלה וקטורי מעל שדה \mathbb{R} , $\vec{u}, \vec{v} \neq \vec{0} \in V$, אז:

$$\|\vec{u} + \vec{v}\| \leq \|\vec{u}\| + \|\vec{v}\|$$

הגדרה: משוואה כללית (קנונית) של ישר במישור \mathbb{R}^2 :

$$Ax + By + C = 0$$

הגדרה: משוואת מישור קנונית ב- \mathbb{R}^3 הוא

$$Ax + By + Cz + D = 0$$

טענה: יהי V מרחב מכפלה וקטורי מעל שדה \mathbb{F} . $\vec{v}_1, \vec{v}_2, \dots, \vec{v}_n$ כך ש: $\vec{v}_i \neq \vec{0}$ לכל $i, 1 \leq i \leq n$ ו- $\langle \vec{v}_i, \vec{v}_j \rangle = 0$ לכל $i \neq j, 1 \leq i, j \leq n$ אזי הווקטורים $\vec{v}_1, \vec{v}_2, \dots, \vec{v}_n$ בלתי תלויים ליניארית.

בסיס אורתוגונלי, ובסיס אורתונורמלי.

הגדרה בסיס אורתוגונלי: יהי V מרחב מכפלה וקטורי מעל שדה \mathbb{R} או \mathbb{C} מימד סופי. $B = \{\vec{b}_1, \vec{b}_2, \dots, \vec{b}_n\}$ בסיס של V נקרא בסיס אורתוגונלי אם $\langle \vec{b}_i, \vec{b}_j \rangle = 0$ לכל $i, j, 1 \leq i, j \leq n$, כך ש $i \neq j$.

הגדרה בסיס אורתונורמלי: יהי V מרחב מכפלה וקטורי מעל שדה \mathbb{R} או \mathbb{C} מימד סופי. $B = \{\vec{b}_1, \vec{b}_2, \dots, \vec{b}_n\}$ בסיס אורתוגונלי של V . אם $\|\vec{b}_i\| = 1$ לכל $i, 1 \leq i \leq n$, אז הבסיס B נקרא בסיס אורתונורמלי.

תהליך אותוגנליזציה של גרם-שמידט:

משפט תהליך גרם-שמידט: יהי $\vec{a}_1, \vec{a}_2, \dots, \vec{a}_n \in V$ בלתי תלויים ליניארית. אזי קיימים $\vec{b}_1, \vec{b}_2, \dots, \vec{b}_n \in V$ כך ש:

$$\langle \vec{b}_i, \vec{b}_j \rangle = 0 \text{ לכל } i \neq j$$

$$\text{Span}(\vec{b}_1, \vec{b}_2, \dots, \vec{b}_k) = \text{Span}(\vec{a}_1, \vec{a}_2, \dots, \vec{a}_k)$$

לכל $k \in \mathbb{N}, 1 \leq k \leq n$.

הגדרה: יהי $\vec{a}, \vec{b} \in \mathbb{R}$, כך ש: $\vec{b} \neq \vec{0}$. נסמן את ההיטל של וקטור \vec{a} על וקטור \vec{b} :

$$\text{proj}_{\vec{b}} \vec{a} = \frac{\langle \vec{a}, \vec{b} \rangle}{\langle \vec{b}, \vec{b} \rangle} \cdot \vec{b}$$

טענה: ההיטל \vec{b} של \vec{a} הוא $\text{proj}_{\vec{b}} \vec{a} = \frac{\langle \vec{a}, \vec{b} \rangle}{\langle \vec{b}, \vec{b} \rangle} \cdot \vec{b}$ שומר על מכפלה פנימית, זאת אומרת:

$$\langle \vec{b}, \text{proj}_{\vec{b}} \vec{a} \rangle = \langle \vec{b}, \vec{a} \rangle$$

מסקנה: במרחב מכפלה פנימית מממד סופי קיים בסיס אורתונורמלי.

משלים אורתוגונלי, משלים ניצב:

הגדרה: יהי V מרחב מכפלה פנימית, W תת מרחב ב- V . המשלים האורתוגונלי של W מוגדר כך:

$$W^\perp = \{\vec{v} \in V \mid \forall \vec{w} \in W : \langle \vec{v}, \vec{w} \rangle = 0\}$$

טענה: W^\perp הוא תת מרחב ב- V .

הגדרה סכום ישר: יהי V מרחב וקטורי מעל שדה \mathbb{F} . U_1, U_2 תתי מרחבים ב- V . אומרים ש:

$$U_1 \oplus U_2 = V$$

אם

$$U_1 + U_2 = V$$

$$U_1 + U_2 = \{\vec{u}_1 + \vec{u}_2 \mid \vec{u}_1 \in U_1, \vec{u}_2 \in U_2\}$$

וגם

$$U_1 \cap U_2 = \{\vec{0}\}$$

טענה: יהי V מרחב מכפלה פנימית מממד סופי, W תת מרחב ב- V , אזי:
 $W \oplus W^\perp = V$

טענה: יהי V מרחב מכפלה וקטורי מממד סופי מעל שדה \mathbb{F} . W תת-מרחב ב- V . אז:
 $(W^\perp)^\perp = W$

הגדרה הטלה מאונכת (Orthogonal projection).

הגדרה: יהי V מרחב מכפלה פנימית מממד סופי, W תת מרחב ב- V . קיימת העתקה ליניארית יחידה $P_W: V \rightarrow V$ שמקיימת את התכונות הבאות:

1. $\ker(P_W) = W^\perp$
2. $\text{Im}(P_W) = W$
3. לכל $\vec{w} \in W$ מתקיים $P_W(\vec{w}) = \vec{w}$
4. $P_W \circ P_W = P_W$ (כלומר $P_W^2 = P_W$)

שיטת הריבועים הפחותים: יהי $A \in M_{n \times n}[\mathbb{R}]$, $\vec{x}, \vec{b} \in \mathbb{R}^n$ למשוואה הבאה:
 $A \cdot \vec{x} = \vec{b}$

יש פתרון רק כאשר: $\vec{b} \in \text{col}(A)$

פירוק QR (QR Decomposition):

טענה: תהי $A \in M_{k \times n}[\mathbb{R}]$, $\text{rank}(\text{col}(A)) = n$. קיימות מטריצות Q, R כך ש: $A = Q \cdot R$. העמודות של Q הן בסיס אורתוגונלי ל- $\text{col}(A)$, R היא מטריצה ריבועית משולשית עליונה עם רכיבים חיוביים באלכסון הראשי.

איזומורפיזם במרחבי מכפלה פנימית.

הגדרה: יהי V, W מרחבי מכפלה פנימית מעל \mathbb{F} , כאשר $\mathbb{F} = \mathbb{C}$ או $\mathbb{F} = \mathbb{R}$. איזומורפיזם מרחבי מכפלה פנימית אם:

1. T ליניארית.
2. T חח"ע.
3. T על.
4. לכל $\vec{u}_1, \vec{u}_2 \in V$, $T(\vec{u}_1), T(\vec{u}_2) \in V$ מתקיים: $\langle T(\vec{u}_1), T(\vec{u}_2) \rangle_V = \langle \vec{u}_1, \vec{u}_2 \rangle_U$

טענה: יהי V מרחב מכפלה פנימית מעל \mathbb{C} או \mathbb{R} , $\dim V = n$. אזי V איזומורפית ל- \mathbb{C}^n או \mathbb{R}^n (בהתאמה) עם מכפלה סטנדרטית.

משפט: יהי $A \in M_{n \times n}[\mathbb{R}]$, לכל $\vec{x}, \vec{y} \in \mathbb{R}_{col}^n$ מתקיים:
 $\langle A \cdot \vec{x}, \vec{y} \rangle = \langle \vec{x}, A^T \cdot \vec{y} \rangle$

משפט: יהי $A \in M_{n \times n}[\mathbb{R}]$, מטריצה משוכלפת (כלומר $A^T = A$) אזי לכל $\vec{x}, \vec{y} \in \mathbb{R}_{col}^n$ מתקיים:
 $\langle A \cdot \vec{x}, \vec{y} \rangle = \langle \vec{x}, A \cdot \vec{y} \rangle$

משפט: יהי $A \in M_{n \times n}[\mathbb{R}]$, מטריצה משוכלפת (כלומר $A^T = A$), λ הוא ערך עצמי של A , אזי: $\lambda \in \mathbb{R}$.

משפט: יהי $A \in M_{n \times n}[\mathbb{R}]$, אם $A \cdot \vec{x} = \lambda \cdot \vec{x}$, $A \cdot \vec{y} = \mu \cdot \vec{y}$ אז $\langle \vec{x}, \vec{y} \rangle = 0$ או $\vec{x} \neq \vec{0}, \vec{y} \neq \vec{0}, \lambda \neq \mu$

העתקה צמודה והעתקה צמודה לעצמה:

הגדרה העתקה צמודה: יהי V מרחב מכפלה פנימית מממד סופי מעל \mathbb{R} , תהי $T: V \rightarrow V$ העתקה ליניארית. העתקה צמודה ל- T , תסומן T^* , ומוגדרת כך:

$$T^*: V \rightarrow V$$

כך שלכל $\vec{u}, \vec{v} \in V$ מתקיים:

$$\langle T(\vec{u}), \vec{v} \rangle = \langle \vec{u}, T^*(\vec{v}) \rangle$$

הגדרה: העתקה T נקראת צמודה לעצמה אם $T = T^*$. זאת אומרת:

$$\langle T(\vec{u}), \vec{v} \rangle = \langle \vec{u}, T(\vec{v}) \rangle$$

לכל $\vec{u}, \vec{v} \in V$

משפט: יהי $B = \{\vec{b}_1, \vec{b}_2, \dots, \vec{b}_n\}$ בסיס אורתונורמלי ל- V , ו- $T: V \rightarrow V$ העתקה ליניארית כאשר T^* , העתקה צמודה. מתקיים:

$$[T^*]_B^B = ([T]_B^B)^T$$

העתקה צמודה לעצמה המיוצגת על ידי מטריצה סימטרית לכל בסיס אורתונורמלי.

העתקה אורתוגונלית, ומטריצה אורתוגונלית:

הגדרה העתקה אורתוגונלית: יהי V מרחב וקטורי מממד סופי, מעל שדה \mathbb{R} . העתקה ליניארית $T: V \rightarrow V$ נקראת אורתוגונלית אם לכל $\vec{u}, \vec{v} \in V$ מתקיים:

$$\langle T(\vec{u}), T(\vec{v}) \rangle = \langle \vec{u}, \vec{v} \rangle$$

הערות:

- העתקה אורתוגונלית שומרת על הנורמה של הווקטורים.
- העתקה אורתוגונלית שומרת על המרחקים בין הווקטורים.
- העתקה אורתוגונלית שומרת על הזוויות של הווקטורים.

משפט: יהי T , העתקה אורתוגונלית. לכל $\vec{u} \in V$ מתקיים: $\|T(\vec{u})\| = \|\vec{u}\|$.

טענה: $\langle T(\vec{u}), T(\vec{v}) \rangle = \langle \vec{u}, \vec{v} \rangle$ אם ורק אם $\|T(\vec{w})\| = \|\vec{w}\|$ לכל $\vec{w}, \vec{u}, \vec{v} \in V$.

הגדרה מטריצה אורתוגונלית: יהי $A \in M_{n \times n}[\mathbb{R}]$ נקראת מטריצה אורתוגונלית אם $A^T \cdot A = I$ (במילים אחרות $A^{-1} = A^T$).

משפט: העתקה אורתוגונלית מיוצגת על ידי מטריצה אורתוגונלית בכל בסיס אורתוגונלי.

משפט: יהי $T: V \rightarrow V$ העתקה אורתוגונלית, $B = \{\vec{b}_1, \vec{b}_2, \dots, \vec{b}_n\}$ בסיס אורתוגונלי ל- V , אזי המטריצה $[T]_B^B$ היא מטריצה אורתוגונלית.

משפט: אם T העתקה אורתוגונלית ו- λ הוא ערך עצמי של T , אזי $|\lambda| = 1$.

משפט ספקטרלי:

משפט: יהי $A \in M_{n \times n}[\mathbb{R}]$, $A = A^T$, אז קיימת מטריצה $D \in M_{n \times n}[\mathbb{R}]$ אלכסונית, ומטריצה $P \in M_{n \times n}[\mathbb{R}]$ אורתוגונלית כך ש:

$$A = P \cdot D \cdot P^T$$